

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นการเสนอการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเพื่อตอบคำถามตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ไม่มีกิจกรรมระหว่างเพศเพื่อนช่วยสอน กับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน
2. นักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ โดยเพื่อนช่วยสอนหญิง เป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และนักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ โดยเพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ โดยการตรวจงานด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน ด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเอง โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ ในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่

4.1 นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.2 นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.3 นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และเพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.4 นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องและนักเรียนตรวจงานเอง โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากิริยาร่วมระหว่างเพศเพื่อนช่วยสอน และวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน ศึกษาผลของเพศเพื่อนช่วยสอน และวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยมีสมมติฐานเพื่อทำการทดลอง 4 ข้อ ผลการทดสอบสมมติฐานอภิปรายตามลำดับ ดังนี้

1. จากการที่พบว่านักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนหญิง และเพื่อนช่วยสอนชาย เป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และนักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น และด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเองโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็นมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน นั่นคือไม่มีกิจกรรมระหว่างเพศเพื่อนช่วยสอน กับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน แสดงว่าความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนหญิง และเพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง ไม่ขึ้นอยู่กับระดับของวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน ดังนั้นสมมติฐานข้อนี้จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในสังคมปัจจุบันเปิดโอกาสให้เพศหญิงและเพศชายมีอิสระมากขึ้น พ่อแม่ส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงลูกแบบประชาธิปไตยเพศหญิงและเพศชายจึงมีโอกาสเรียนรู้และได้รับประสบการณ์พอ ๆ กันเมื่ออยู่โรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การมอบหมายการบ้านก็ให้เท่ากัน จากความรู้ ความคิดและประสบการณ์ที่พอ ๆ กันเมื่อถูกเตรียมให้เป็นเพื่อนช่วยสอนพร้อม ๆ กันโดยผู้วิจัยถ่ายทอดความรู้ แนวคิด และเทคนิคต่าง ๆ ให้เหมือน ๆ กัน เพื่อนช่วยสอนทั้งหญิงและชายจึงเกิดการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันและสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนผู้เรียนได้พอ ๆ กันเช่นกันซึ่งในช่วงของการเรียนรู้จากเพื่อนช่วยสอนนี้ นักเรียนผู้เรียนได้รับอิทธิพลจากการที่มีเพื่อนช่วยสอนเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ คือ กล้าซักถามเพื่อนช่วยสอนมีความเป็นกันเอง สื่อความเข้าใจได้ดี (สมาน คักดี เรื่องรอง, 2532 : 89-90) จนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เรียนไปแล้วเป็นอย่างดี ดังนั้นเมื่อให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน

ด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น และด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเอง โดยแก้ข้อที่ผิดทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็นโดยดูจากแผ่นเฉลยและแผ่นบันทึกความเห็น ซึ่งครูได้คิดและกำหนดไว้แล้ว โดยที่เพื่อนช่วยสอนและนักเรียนผู้สอนคอยดูตามแบบว่าถูกหรือไม่ แล้วปฏิบัติตามกระบวนการตรวจโดยไม่ต้องใช้ความสามารถของผู้ตรวจเลยนั้น ก็ไม่ทำให้นักเรียนทั้ง 4 กลุ่มมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงไม่มีกิจกรรมระหว่างเพศเพื่อนช่วยสอน กับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน นั่นคือคะแนนจากการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนหญิง และเพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง ไม่ได้เกิดจากผลร่วมกันระหว่างเพศเพื่อนช่วยสอน กับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน

2. จากการที่พบว่านักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และนักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสมมติฐานข้อนี้ จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเคลนส์ซี (Allen, 1976:368, quoting Klentschy) ที่ได้ศึกษาถึงผลของเพศเพื่อนช่วยสอนที่มีต่อการเพิ่มด้านการอ่าน และวิชาคณิตศาสตร์ ผลจากการวิจัยพบว่าการเพิ่มทักษะการอ่าน และการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพื่อนช่วยสอนว่าเป็นเพศชายหรือเป็นเพศหญิง ที่เป็นเช่นนี้อาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น พัฒนาการทางร่างกายของเด็กวัยประถมนี้เป็นช่วงที่ร่างกายมีความเจริญเติบโตค่อยเป็นค่อยไปและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เด็กหญิงจะโตเร็วกว่าเด็กชาย

ในวัยเดียวกัน (จรรยา ทองถาวร, 2530:227-228) เด็กวัยนี้ชอบเล่นกับเพศเดียวกัน หญิงชอบเล่นกับหญิง ชายชอบเล่นกับชาย ในขณะที่ผู้วิจัยกลุ่มนักเรียนผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อย โดยไม่ได้กระจายเพศให้เท่า ๆ กัน หรือไม่ได้คำนึงถึงเพศหรือความต้องการของเด็กวัยนี้ว่าชอบรวมกลุ่มกับเพศเดียวกัน บางกลุ่มจึงมีนักเรียนหญิงล้วน บางกลุ่มมีนักเรียนชายล้วนและบางกลุ่มมีทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายคละกัน ทั้งนี้เพื่อเหตุผลที่ว่าต้องการจัดความล่าเอียงทั้งหมดออกไป อันอาจเกิดขึ้นในขณะที่ทำการทดลอง ส่วนเพื่อนช่วยสอนนั้น ผู้วิจัยก็สุ่มเข้ากลุ่มย่อยเช่นกัน แต่คำนึงถึงเพศ ดังนั้นนักเรียนผู้เรียนจึงไม่สามารถเลือกเรียนกับเพื่อนช่วยสอนที่เป็นเพศเดียวกันหรือเพื่อนสนิทกันได้ และไม่สามารถเลือกนั่งกับผู้เรียนที่เป็นเพศเดียวกันหรือเพื่อนสนิทได้ จึงทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนของชั่วโมงแรกไม่ค่อยเป็นกันเอง นักเรียนผู้เรียนไม่กล้าซักถาม โดยเฉพาะกลุ่มที่นักเรียนผู้เรียนและนักเรียนที่เป็นเพื่อนช่วยสอนเป็นเพศต่างกันแต่เมื่อการเรียนการสอนผ่านไปได้สักระยะหนึ่ง บรรยากาศในการเรียนการสอนก็ดีขึ้น นักเรียนผู้เรียนกล้าซักถาม เมื่อนักเรียนผู้สอนได้แสดงความสามารถให้ผู้เรียนประจักษ์ว่าสามารถอธิบายให้นักเรียนผู้เรียนเข้าใจได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจและเกิดความรู้สึกที่ดี ข้อสังเกตนี้ตรงกับงานวิจัยของทรงสถิต กิตติคุณวัจนะ (2532:35) และสุกัน เทียนทอง (2527:79) นอกจากนั้นแฮสเกต (Allen, 1976:369, quoting Haskett, 1971) พบว่าการใช้เพศต่างกันสอนกันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติต่อเพศตรงกันข้ามในด้านที่ดีขึ้น ภายหลังจากที่นักเรียนได้มีโอกาสพบปะกันในบรรยากาศทางวิชาการ ในช่วงระยะหนึ่ง

นอกจากนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทางโรงเรียนไม่ได้แยกจัดระหว่างเพศ ครูให้ความสนใจและอธิบายเนื้อหาแก่เด็กชายและเด็กหญิงพอ ๆ กัน

การมอบหมายงานให้นักเรียนทำก็มอบหมายให้เท่ากัน หรือการอบรมเลี้ยงดูบุตรของพ่อแม่ในปัจจุบัน ส่วนมากนิยมเลี้ยงลูกแบบประชาธิปไตย เด็กชายและเด็กหญิงมีความอิสระ มีความคิด ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ไม่แตกต่างกัน สังคมก็เปิดโอกาสให้เพศหญิงมีบทบาทมากขึ้น เมื่อเด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เด็กชายและเด็กหญิงก็จะมีความสามารถพอ ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียร์เจย์ (Piaget) ที่ว่าเด็กชายและเด็กหญิงก็มีพัฒนาการทางสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน จึงทำให้การเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น เมื่อทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความรู้ โอกาส และประสบการณ์พอ ๆ กัน เมื่อได้รับคัดเลือกให้เป็นเพื่อนช่วยสอน ความสามารถในการถ่ายทอดก็ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่เดียวกันนักเรียนผู้เรียนที่เป็นหญิงและชายก็มีความรู้ โอกาส และประสบการณ์พอ ๆ กัน เมื่อเป็นนักเรียนผู้เรียนก็ย่อมมีความสามารถในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน จากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้นักเรียนผู้เรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และนักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

จากการเอาคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง (a_1) นักเรียนกลุ่มที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง (a_2) และนักเรียนกลุ่มที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยไม่มีเพื่อนช่วยสอน (กลุ่มควบคุม) ไปหาค่าร้อยละ เพื่อเปรียบเทียบว่ากลุ่มทดลองดังกล่าว มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละเท่าไร ดังแสดงในตาราง 17 (การคิดเป็นร้อยละ และแปลความหมายของผลการเรียนนั้น ผู้วิจัยได้ยึดตามคู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง

2533) (กระทรวง, 2533 : 18-19) ปราบกฏในตาราง 31
ตามภาคผนวก 2)

ตาราง 17 เปรียบเทียบร้อยละของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ
โดยเพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องนักเรียนกลุ่มที่
เพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องกับกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	คิดเป็นร้อยละ	ความหมายของผลการเรียน
เพื่อนช่วยสอนหญิง สอนเนื้อเรื่อง (a_1)	55.73	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
เพื่อนช่วยสอนชาย สอนเนื้อเรื่อง (a_2)	53.13	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ควบคุม (ไม่มีเพื่อนช่วยสอน)	44	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

จากตาราง 17 จะเห็นว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนเนื้อเรื่อง
ภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง (a_1) มี
คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 55.73
(ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ) ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนความ
เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 44 (ผลการเรียน
ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ) หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มที่เพื่อน
ช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง (a_1) มีคะแนนความเข้าใจใน
การอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม คิดเป็นร้อยละ 11.73

ส่วนนักเรียนกลุ่มที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ โดยเพื่อนช่วยสอน ชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง (a_2) มีคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 53.13 (ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ) หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอน เนื้อเรื่อง (a_2) มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 9.13

3. จากการที่พบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน ด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิดทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น และนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการ ตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเองโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมาย ถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นสมมติฐานข้อนี้จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประเสริฐ ขุนชำนาญ (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลของรูปแบบการฝึกและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษา บัณฑิตที่หก ผลจากการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดย การตรวจงาน ที่ครูตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น กลุ่มที่ครูตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด และบันทึก คะแนนข้อที่ถูก และกลุ่มที่นักเรียนตรวจงานเองโดยแก้ข้อที่ผิดและ บันทึกคะแนนข้อที่ถูก มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของมลิวัลย์ สมศักดิ์ (2533 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มี ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนที่ให้ข้อมูลย้อนกลับ และบันทึกความเห็น และของ นักเรียนกลุ่มที่ให้ข้อมูลย้อนกลับ และบันทึกความเห็นด้วยตนเอง ผลจากการวิจัยพบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 2 แบบ ให้ผล

ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของโนวาคและแฮมมอนด์ (Novak and Hammond, 1983) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเสริมแรงโดยใช้เบี้ยอรรถกร ผลจากการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับเบี้ยอรรถกรและเสริมแรงตนเอง มีความเข้าใจตนเอง ไม่แตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับเบี้ยอรรถกรและครูชมเชย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนารี พันธุ์คุปต์ (2533 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจแบบฝึกหัด 3 วิธี คือ ครูตรวจแล้วบอกสาเหตุที่ผิด ครูตรวจแล้วประเมินผลงาน และนักเรียนตรวจแล้วประเมินผลงานของตนเอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจแบบฝึกหัดด้วยวิธีครูตรวจแล้วบอกสาเหตุที่ผิด และครูตรวจแล้วประเมินผลให้ผลไม่แตกต่างกัน

การที่นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับทั้ง 2 วิธี แล้วมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยบุคคลอื่น โดยดูจากแผ่นเฉลย ซึ่งทำให้นักเรียนทราบผลการตอบสนอง หรือผลงานของตนเองว่าถูกต้องหรือผิด ถ้านักเรียนทราบว่าทำถูกแล้ว จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ถ้าทราบว่าผลการตอบสนองหรือผลงานของตนเองผิด จะได้ทราบว่าที่ถูกต้องเป็นอย่างไร สามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ ส่วนการบันทึกความเห็นที่เพื่อนช่วยสอนเป็นผู้บันทึกเป็นคำที่แสดงความเห็นในทางบวก หรือส่งเสริมให้นักเรียนพยายามทำคะแนนให้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน มีความกระตือรือร้น ซึ่งความเห็นเกี่ยวกับผลงานนี้เป็นตัวจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนและส่งผลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังที่แทรพและคนอื่น ๆ (Trap and Others, 1978) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการให้ข้อมูลย้อนกลับบวกคำชมเชย และแก้คำตอบผิด ส่งผลต่อการเรียนรู้สูงกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเพียงอย่างเดียว

ส่วนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเองโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น เป็นการให้นักเรียนรู้ผลการฝึกด้วยตนเองโดยดูจากแผ่นเฉลยและแผ่นบันทึกความเห็น ถือเป็น การเสริมแรงตนเองอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะฝึกทักษะด้วยความตั้งใจ การที่นักเรียนได้ตรวจงานเองโดยดูจากแผ่นเฉลยนั้น ทำให้นักเรียนได้ทบทวนแบบฝึกหัดอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ทราบว่าตนเองบกพร่องข้อใดบ้าง และสามารถแก้ไขได้โดยดูจากแผ่นเฉลย ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง การบันทึกความเห็นด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนทราบระดับความสามารถของตนเองว่าตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับใด ควรปรับปรุงหรือควรรักษาระดับความสามารถของตนเองไว้ไม่ให้ลดลงเกี่ยวกับการรู้ผลการกระทำด้วยตนเองนั้นมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนจะต้องคอยสังเกตผลที่เกิดจากการกระทำของตนเองอยู่ตลอดเวลาและอาศัยข้อมูลนั้นสำหรับปรับปรุง แก้ไขการกระทำของตนเองให้ถูกต้องยิ่งขึ้น (กฤษณา ศักดิ์ศรี, 2530 : 317) นอกจากนี้ การบันทึกความเห็นเป็นการเสริมแรงตนเอง ทำให้นักเรียนได้วางแผนปฏิบัติงานด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้นในการเรียนและนักเรียนแต่ละคนจะได้รับตัวเสริมแรงที่ตนต้องการ อันเป็นลักษณะที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

อย่างไรก็ตามการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งสองวิธีล้วนเป็นวิธีที่ผู้ตรวจใช้กระบวนการตรวจงานที่เหมือนกัน คือแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น โดยดูจากแผ่นเฉลย และแผ่นบันทึกความเห็นที่ครูเป็นผู้เสนอแนวคิด เกณฑ์การบันทึก

ความเห็นและ เฉลยคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว เพื่อนช่วยสอนหรือ นักเรียนผู้เรียนที่มีหน้าที่ตรวจงานไม่ต้องคิดไตร่ตรองและแสดงความ ถัดเดหรือความสามารถด้านภาษา ที่แตกต่างกันของตนเองเลย เพียง แต่ดูว่าคำตอบนั้นเหมือนกับคำเฉลยหรือเปล่า ถ้าไม่เหมือนก็เขียน คำถูกข้างบนคำตอบ ถ้าถูกก็เขียนเครื่องหมายถูก ผู้ตรวจไม่ได้มี โอกาสแนะหรืออธิบายเพิ่มเติมถึงสาเหตุของการตอบผิด หากมีการ อธิบายเพิ่มเติมนักเรียนผู้เรียนย่อมมีโอกาสสะสมความรู้เหล่านี้ หรือน่าจะทำให้ถูกในโอกาสต่อไป ดังนั้นไม่ว่าเพื่อนช่วยสอนจะเป็น ผู้ตรวจงานหรือนักเรียนตรวจงานเอง หากใช้กระบวนการที่เดินรอย ตามแบบที่กำหนดไว้ ผลของการตรวจงานย่อมทำให้ผู้เรียนมีความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูล ย้อนกลับโดยการตรวจงาน ด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ ข้อที่ผิดทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น และนักเรียน กลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ โดยการตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจงาน เอง โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

จากการเอาคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ โดยการตรวจงานด้วยวิธี เพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและ บันทึกความเห็น (b_1) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการ ตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเอง โดยแก้ข้อที่ผิดทำเครื่องหมาย ถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น (b_2) และนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับ ข้อมูลย้อนกลับ (กลุ่มควบคุม) ไปหาค่าร้อยละเพื่อเปรียบเทียบว่า กลุ่มทดลองดังกล่าวมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มควบคุม คิดเป็นร้อยละเท่าไร ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบร้อยละของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน นักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเอง กับกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	คิดเป็นร้อยละ	ความหมายของผลการเรียน
เพื่อนช่วยสอนตรวจงาน		
(b_1)	54.58	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
นักเรียนตรวจงานเอง		
(b_2)	54.27	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ควบคุม		
(ไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ) 44		ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

จากตาราง 18 จะเห็นว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน (b_1) มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 54.58 (ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ) ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 44 (ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ) หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน (b_1) มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม คิดเป็นร้อยละ 10.58 ส่วนนักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเอง (b_2) มีคะแนน

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 54.27 (ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ) หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเอง (b_2) มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 10.27

4. จากการที่พบว่านักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุมโดยที่

4.1 นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.2 นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และนักเรียนตรวจงานเอง โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.3 นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และเพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.4 นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องและนักเรียนตรวจงานเอง โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าวิธีสอนโดยใช้เพื่อนช่วยสอนมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เช่น ทำให้ผู้เรียนกล้าซักถามปัญหา

นักเรียนที่เป็นเพื่อนช่วยสอนก็สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนให้ดีขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (Sivasailam, 1973 : 10) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของลาร์รี่ (Larry, 1982 : 4752-A) อุทัย เพชรช่วย (2527 : 34-36) และสมาน คัคคีเรืองรอง (2532 : 98-90) ที่พบว่าวิธีสอนโดยมีเพื่อนช่วยสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าวิธีสอนโดยไม่มีเพื่อนช่วยสอน ผลงานวิจัยอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับแนวคิดนี้ ได้แก่ ผลงานวิจัยของ เพ็ญสุข ภูตระกูล (2527 : 28-38) ซึ่งศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า ที่เรียนโดยใช้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนด้วยตนเอง ผลจากการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เพื่อนช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยตนเอง

ส่วนการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนครั้งต่อไป เกิดการเรียนรู้เพราะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ อันจะนำไปสู่การเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน (ยุวดี ปริญญาพันธ์, 2520:2) จากผลการวิจัยของผู้ที่สนใจในเรื่องการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Noreen, 1982:642-654)

ดังนั้นเมื่อกลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่มได้รับการจัดกระทำ (Treatment) ตามระดับของตัวแปรทั้งสอง คือ เพศเพื่อนช่วยสอน และวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงาน จึงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งไม่มีเพื่อนช่วยสอนและไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (ไม่ได้รับการจัดกระทำใด ๆ)

จากการเอาคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่ม (a_1b_1 , a_1b_2 , a_2b_1 , a_2b_2) และกลุ่มควบคุมไปหาค่าร้อยละ เพื่อเปรียบเทียบว่ากลุ่มทดลองดังกล่าว มี

คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละเท่าไร ผลปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบร้อยละของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	Σx	\bar{x}	คิดเป็นร้อยละ	ความหมายของผลการเรียน
a_1b_1	266	11.08	55.42	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
a_1b_2	269	11.21	56.04	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ทดลอง				
a_2b_1	258	10.75	54	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
a_2b_2	252	10.50	53	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ควบคุม	211	8.79	44	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

จากตาราง 19 จะเห็นว่านักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนหญิง เป็นผู้สอนเนื้อเรื่องและเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน โดยแก้ไขข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น (a_1b_1) มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 55.42 (ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ) ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 44 (ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ) หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนหญิง เป็นผู้สอนเนื้อเรื่องและเพื่อน

ช่วยสอนตรวจงาน โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น (a_1b_1) มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 11.42

นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และนักเรียนตรวจงานเองโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น (a_1b_2) มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 56.04 (ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ) และมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 12.04

นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องและเพื่อนช่วยสอนตรวจงาน โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น (a_2b_1) มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 54 (ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ) และมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 10

นักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องและนักเรียนตรวจงานเอง โดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูกและบันทึกความเห็น (a_2b_2) มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 53 (ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ) และมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 9

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม พบว่านักเรียนกลุ่มที่เพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่องและนักเรียนตรวจงานเองโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น (a_1b_2) มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 56.04 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มทดลองอื่น ๆ

จากผลการทดลองครั้งนี้พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่ม มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

แต่เมื่อนำคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของทุกกลุ่มไปคิดเป็นร้อยละ เพื่อจะดูว่าผลการเรียนอยู่ในช่วงใดของคะแนนเป็นร้อยละ (ปรากฏในตาราง 31 ตามภาคผนวก 2) ปรากฏว่าอยู่ในช่วงคะแนนเป็นร้อยละของ 50-59 ซึ่งหมายความว่าผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงคะแนนเป็นร้อยละของ 0-49 ซึ่งหมายความว่าผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เหตุผลที่คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองอยู่ในช่วงผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด อาจเนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้

1) ในการเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ในชีวิตจริงของนักเรียนนั้นจะประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และเมื่อมีการวัดผลปลายปี หรือประจำภาคเรียน ข้อสอบภาษาอังกฤษ จะประกอบด้วยหลายทักษะ เช่น การใช้ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจคำศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง และคิด-เขียน คะแนนที่ได้จากการทำข้อสอบเหล่านี้ ถือว่าเป็นคะแนนภาคความรู้ (ตอน 2) ซึ่งจะต้องนำไปรวมกับคะแนนภาคปฏิบัติ (ตอน 1) คะแนนทั้ง 2 ตอนนี้ เมื่อนำไปรวมกันจะเท่ากับ 100 คะแนน ดังนั้นคะแนนที่นักเรียนได้จะเป็นผลจากการวัดหลาย ๆ ทักษะ นักเรียนส่วนใหญ่จะทำคะแนนภาคปฏิบัติ (ตอน 1) ได้สูงกว่าภาคความรู้ (ตอน 2) เนื่องจากในการสอบภาคปฏิบัติ นั้น ครูเรียกนักเรียนไปสอบปากเปล่าทีละคน โดยวัดด้านการออกเสียงคำศัพท์ อ่านข้อความ ตอบคำถาม และปฏิบัติตามคำสั่ง นักเรียนที่สอบที่หลังมักได้คะแนนสูงตาม ๆ กัน เพราะได้มีโอกาสซักถามก่อน ศึกษาสิ่งที่อ่านไม่ออก ตอบไม่เป็น มีเวลาการเตรียมตัวมากกว่าเพื่อนนักเรียนที่สอบไปแล้ว ดังนั้น คะแนนภาษาอังกฤษที่ได้จากภาคปฏิบัติจึงสูงกว่า ภาคความรู้ ซึ่งต้องทำในห้องสอบ มีครูคุมสอบอย่างเข้มงวด คะแนนภาคปฏิบัติจึงเปรียบเสมือนคะแนนช่วย หรือ สะสมไปในตัว นอกจากนั้นนักเรียนแต่ละคนถนัดไม่เหมือนกัน บางคน

ถนัด ความเข้าใจคำศัพท์ คัดเขียน แต่บางคนถนัด การใช้ภาษา
อังกฤษ คะแนนที่ได้จากฉบับที่ตนถนัดหรือชอบจึงมักมากกว่าฉบับที่ตน
เองไม่ถนัด คะแนนเฉลี่ยทุกฉบับจึงพียงกัน ช่วยซึ่งกันและกัน แต่การวิจัย
ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างเดี่ยว
จึงไม่มีคะแนนภาคปฏิบัติหรือทักษะอื่นจะมาพียงกัน

2) ในบรรดาทักษะต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนส่วนใหญ่
มักจะให้ความเห็นว่า ความเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นทักษะที่ยากที่สุด คะแนนที่ได้
มักจะน้อยกว่าทักษะอื่น ๆ (วิชาการกลุ่มเทศบาลตำบลละอุ่น, 2535:15)
เพราะในฉบับความเข้าใจเนื้อเรื่องนั้น จะวัดความรู้ ความสามารถ
ด้านคำศัพท์ กฎเกณฑ์การใช้ภาษาอังกฤษ และการรอบรู้ รอบตัว ส่วน
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยใช้วัดนักเรียน
ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นข้อสอบที่วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
โดยยึดแนวการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านของบาร์เรท และสมิธ
(ปรากฏในตาราง 23 ตามภาคผนวก 1) ในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 ซึ่ง
นักเรียนไม่ค่อยได้สัมผัสข้อสอบที่วัดความเข้าใจของนักเรียนออกมาใน
หลาย ๆ ลักษณะ เช่น สรุปความ คาดการณ์ตอนจบ เปรียบเทียบ
เป็นต้น ในขณะที่ข้อสอบวัดความเข้าใจ ส่วนใหญ่มักเน้นด้านความรู้
ความจำ โดยไม่ตามลึก ๆ (ชวาล แพรัตกุล, 2530) จึงน่าจะเป็น
สาเหตุหนึ่งที่นักเรียนทำคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่
ในช่วงผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และเมื่อพิจารณาค่าความยากทั้งฉบับของแบบ
ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า มีค่าความยากทั้ง
ฉบับ = .47 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก (ปรากฏในตาราง 21 ตาม
ภาคผนวก 1) นอกจากนั้นขณะที่ผู้วิจัย ได้ทดลองนำแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ
คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ใช้สำหรับ
ประเมินนักเรียนเพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาการเป็นนักเรียนเพื่อน
ช่วยสอน และนักเรียนผู้เรียน) และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

ภาษาอังกฤษ (ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูล) ไปให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ทำเพื่อหาค่าความยากง่าย และความเชื่อมั่น หลังจากสอบเสร็จ ผู้วิจัยได้สุ่มนักเรียนโรงและ 7 คน แล้วสัมภาษณ์ว่า ข้อสอบเป็นอย่างไร นักเรียนทุกคนที่ผู้วิจัยสุ่มออกมา ตอบเหมือนกันหมดว่า ฉบับที่ใช้สำหรับประเมินนักเรียนเพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาการเป็นนักเรียนเพื่อนช่วยสอน และนักเรียนผู้เรียนง่ายกว่า (ซึ่งมีค่าความยากทั้งฉบับ = .60 (ค่อนข้างง่าย)) (ปรากฏในตาราง 20 ตามภาคผนวก 1) ส่วนฉบับที่ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูล (แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ) ยากมาก ดังนั้นเมื่อข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษค่อนข้างยาก (ซึ่งมีค่าความยาก = .47) จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในช่วงผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด

จากข้อมูลที่กล่าวมา จึงสรุปได้ว่าเป็นเหตุผลที่ทำให้ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในช่วงผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอน
 - 1.1 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า การเรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ ควรใช้เพื่อนช่วยสอนเข้ามาช่วย แล้วมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยการตรวจงาน จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่าไม่มีเพื่อนช่วยสอน และไม่มีกรให้ข้อมูลย้อนกลับ ดังนั้นครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำวิธีสอนโดยใช้เพื่อนช่วยสอน และการให้ข้อมูลย้อนกลับมาใช้สอนในวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่านักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนหญิงเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง และนักเรียนที่เรียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษโดยเพื่อนช่วยสอนชายเป็นผู้สอนเนื้อเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการเลือกเพื่อนช่วยสอน ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ต้องคำนึงถึงเพศของเพื่อนช่วยสอนว่าจะ เป็นชายหรือเป็นหญิง และไม่ต้องคำนึงว่าเพื่อนช่วยสอนจะเป็นเพศเดียว หรือเพศตรงกันข้ามกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ของนักเรียนผู้เรียน

1.3 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีเพื่อนช่วยสอนตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น และนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานด้วยวิธีนักเรียนตรวจงานเองโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการสอนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจงานโดยแก้ข้อที่ผิด ทำเครื่องหมายถูกข้อที่ถูก และบันทึกความเห็น มาประกอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิธีสอนโดยใช้เพื่อนช่วยสอนในวิชาและระดับชั้นอื่น ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาวิธีสอนโดยใช้เพื่อนช่วยสอน ซึ่งเรียนอยู่ในชั้นที่สูงกว่ามาสอนนักเรียนผู้เรียนในชั้นที่ต่ำกว่า ทั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

2.3 ควรศึกษาวิธีสอนโดยใช้เพื่อนช่วยสอนที่เป็นเพศหญิง และเพศชาย ในกลุ่มผู้เรียนที่มีการกระจายเพศ เท่ากันทุกกลุ่ม

2.4 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เพื่อนช่วยสอนกับตัวแปรอื่น เช่น ความสนใจ เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น

2.5 ควรศึกษาถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมในการใช้วิธีสอนโดยใช้เพื่อนช่วยสอน กับระดับชั้นของนักเรียน เพื่อหาช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการเรียนของนักเรียน

2.6 ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 2 วิธี กับวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นอื่น ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.7 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 2 วิธี กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสนใจ เจตคติ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น